

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Ľubomíra Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 29. decembra 2010 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **J. G.**, prerokoval sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1T 19/01 zo dňa 18. novembra 2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. **z r u š u j e s a** uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1T 19/01 zo dňa 18. novembra 2010 a **u k l a d á** súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1T 19/01 zo dňa 21. februára 2002, bol **J. G.** uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že :

v noci zo 4. júna 2001 na 5. júna 2001 v letnej kuchyni rodinného domu č. X. v H., okr. P., po predchádzajúcom spoločnom požívaní alkoholických nápojov a následnej hádke so **S. A.**, nar. X., v ťažkom stave opilosti sekerou opakovane najmenej dvadsaťtrikrát sekol **S. A.** nachádzajúceho sa v ťažkom stupni opilosti do oblasti hlavy, krku, chrbta a končatín s poranením viacerých tkanín, ciev, s hlbokým poranením mozgu, preseknutím miechy a úplným odseknutím pravej nohy v oblasti dolnej tretiny predkolenia s následným šokom po úraze a krvácaní, čo viedlo bezprostredne k smrti **S. A.**, ktorá najneskôr nastala o 02.15 hod. dňa 5. júna 2001.

Podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bol pre účely výkonu uloženého trestu zaradený do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci – sekery o rozmeroch kovovej časti 19 x 11 cm, 2 x 3,2 cm a jej celkovej dĺžke s násadou 80,5 cm, pričom podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 72 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej I. J., nar. X., bytom P., škodu vo výške 11 961,40 Sk (jedenásťtisícdeväťstošesťdesiatjeden slovenských korún a 0,40) z titulu vynaložených nákladov na pohreb a karovú hostinu.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bola poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občiansko – právnych.

Dňa 24. septembra 2010 podal J. G. žiadosť o zrušenie alternatívne o zmenu ústavného protialkoholického liečenia na ambulantné protialkoholické liečenie. V dôvodoch žiadosti uviedol, že počas výkonu trestu odňatia slobody za 9 rokov a 3 mesiace neabsolvoval žiadnu liečbu, abstinoval.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že súdna tajomníčka Krajského súdu v Prešove dňa 12. augusta 2002 nariadila u odsúdeného ústavné ochranné protialkoholické liečenie do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok nariadenie liečby prevzal 15. augusta 2002, ale počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným, liečba vykonaná nebola.

Krajský súd v Prešove vydal dňa 10. novembra 2010 podľa § 148 ods. 2 Tr. por. príkaz vyšetriť duševný stav odsúdeného.

Uznesením, sp. zn. 1T 19/01 zo dňa 18. novembra 2010, rozhodol za účelom vyšetrenia duševného stavu o pribratí dvoch znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria. V bode 1/ uložil znalcom vyšetriť duševný stav J. G. so zameraním na ochranné protialkoholické liečenie.

Proti uzneseniu krajského súdu podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený. V dôvodoch sťažnosti uviedol, že vyšetrenie duševného stavu je neopodstatnené z dôvodu jeho abstinencie vo výkone trestu odňatia slobody a ďalšie 2 mesiace po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ústavná liečba bola podľa jeho názoru aktuálna, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd pri rozhodovaní o sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Podľa § 142 ods. 1 Tr. por. ak pre zložitost' objasňovacej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, príberie orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu znalca na podanie znaleckého posudku. Ak ide o objasnenie skutočnosti obzvlášť zložitej, príberú sa dvaja znalci. Dvoch znalcov treba pribrať, ak ide o vyšetrenie duševného stavu a pitvu mŕtvoly.

Pri zisťovaní a posudzovaní okolností významných pre rozhodovanie o zmene spôsobu liečby, prípadne o upustení od výkonu protialkoholického liečenia, musí súd vychádzať vždy z odborných lekárskejších znalostí vo forme znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia. Samotný fakt abstinencie počas výkonu trestu odňatia slobody alebo po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nemôže byť dostatočným dôvodom na zmenu formy liečby alebo upustenie od výkonu ochranného liečenia.

Nie je ale potrebné na posúdenie závislosti na alkohole a zisťovanie podmienok pre prípadnú zmenu liečby alebo upustenie od výkonu ochranného liečenia vyšetrovať duševný stav. Tieto skutkové okolnosti možno odborne dokazovať aj pribratím iba jedného znalca z odboru zdravotníctva – odvetvie psychiatria.

Sťažnosť J. G. bola dôvodná a preto najvyšší súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a uložil súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol v intenciách uvedených v tomto rozhodnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. decembra 2010

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová